

Matti Sahlberg

Kuntien elinkeinopolitiikan resurssien kohdentuminen vuonna 2016

Helsinki 2018

Sisältö

1	Johdanto	3
2	Elinkeinopolitiikan organisointi ja tulevat painopisteet	5
2.1	Elinkeinopolitiikan uudelleenorganisointi viimeisten kolmen vuoden aikana	5
2.2	Kunnan aktiivinen osallistuminen alueensa innovaatioalusta- tai innovaatioekosysteemitöiminnan kehittämiseen	5
2.3	Tärkeimmät toimenpiteet kunnan elinvoiman parantamiseksi.....	6
3	Resurssien kohdentuminen	9
3.1	Elinkeinopolitiikan resurssien kohdentuminen vuonna 2016	9
3.2	Kustannukset peruskunnassa	14
	Liite 1. Kyselylomake.....	17

1 Johdanto

Kuntien rooli paikallisen elinvoimaisuuden edistäjänä ja sen merkitys Suomen talouskasvun moottorina on edelleen kansallisessa politiikassa ja keskushallinnossa heikosti tiedostettu. Kyse ei ole pelkästään resursoinnin euromääristä, vaan myös toimenpiteiden sisällöstä ja kohdentumisesta. On myös selkeä tarve nostaa esille toiminnan eroja erilaisissa kunnissa. Tämä raportti tarjoaa osaltaan ajankohtaista tietoa kunnissa tehtävän elinvoimatyön kokonaisuudesta. Raportti perustuu Kuntaliiton kesällä 2017 laatimaan kyselyyn. Vastaavan tyyppinen kysely laadittiin Kuntaliitossa edellisen kerran vuonna 2009¹.

Nyt laadittu kysely jakautui kahteen osioon, joista ensimmäinen koski elinkeinopolitiikan organisointia ja tulevia painopisteitä, ja toinen resurssien kohdentumista. Kysely kohdistettiin ensisijaisesti kunnan- ja kaupunginjohtajille, mutta resursseja koskeva osio pyydettiin tarvittaessa välittämään elinkeinopolitiikan resurssien kohdentumisen tuntevalle henkilölle vastattavaksi. Kysely lähetettiin kuntiin, jotka edustivat seuraavia Kuntaliiton verkostoja: kaupunkipoliittinen työryhmä, seutukaupunkiverkosto, kehyskuntaverkosto ja pienten kuntien neuvottelukunta. Kohdejoukossa oli yhteensä 106 kuntaa, joista kyselyyn vastasi 38 prosenttia. Vastanneet kunnat on lueteltu taulukossa 1. Vastauksia on tarkasteltu kuntakokoluokittain käyttäen vertailun mahdollistamiseksi pääsääntöisesti samaa luokittelua kuin vuoden 2009 kyselyssä.

¹ Hurmeranta, Anna & Jarkko Huovinen (2010). Arvio elinkeinopolitiikan panostuksista kunnissa vuonna 2009. Suomen Kuntaliitto.

Taulukko 1. Kyselyyn vastanneet kunnat asukasluvun mukaisin kokoluokittain.

alle 5 000 as. Kaavi, Karvia, Pelkosenniemi
5 000 - 10 000 as. Alajärvi, Ikaalinen, Kannus, Kokemäki, Liminka, Muhos, Nakkila, Ähtäri
10 001 - 20 000 as. Akaa, Heinola, Huittinen, Kankaanpää, Kauhava, Lieksa, Loimaa, Loviisa
20 001 - 55 000 as. Hollola, Kaarina, Kajaani, Kotka, Lohja, Mikkeli, Nokia, Rauma, Salo, Siilinjärvi, Valkeakoski
yli 55 000 as. Espoo, Kouvola, Kuopio, Lahti, Lappeenranta, Rovaniemi, Vaasa, Vantaa, Joensuu, Turku

2 Elinkeinopolitiikan organisointi ja tulevat painopisteet

2.1 Elinkeinopolitiikan uudelleenorganisointi viimeisten kolmen vuoden aikana

Vastanneista 37 kunnasta 86 prosenttia oli viimeisten kolmen vuoden aikana (2014–2017) toteuttanut tai suunnitellut elinkeinotoimen tehtävien uudelleen asemointia suhteessa kunnan muuhun toimintaan. Useissa kunnissa elinkeinotoimen tehtäviä on sijoitettu viime vuosien aikana uuteen yksikköön tai uudelle vastuualueelle. Vastaajien joukossa oli myös usea sellainen kunta, jossa aiemmin seudullisen kehitysyhtiön tai kuntayhtymän hoitamat elinkeinopoliittiset tehtävät on otettu kunnan hoidettavaksi.

Vastanneista 34 kunnasta 53 prosenttia oli viimeisten kolmen vuoden aikana (2014–2017) toteuttanut tai suunnitellut elinkeinopolitiikan sektorilla toimivien yhtiörakenteiden (esim. kehittämissyhtiöt, teknologiakeskukset tai elinkeinopoliittiset kiinteistöyhtiöt) uudelleenorganisointia. Usein kyseessä on ollut edellä todettu kehitysyhtiöiden tehtävien siirtäminen kunnan hoidettavaksi. Yhtiörakenteissa on toteutettu myös useita fuusioita erityisesti suurissa kaupungeissa.

2.2 Kunnan aktiivinen osallistuminen alueensa innovaatioalusta- tai innovaatioekosysteemitöiminnan kehittämiseen

38 vastaajakunnasta 61 prosenttia ilmoitti, että kunta on ollut aktiivisesti kehittämässä alueellista innovaatioalusta- tai innovaatioekosysteemitöimintää. Tyypillisesti kyse on tällöin ollut yhteistyöstä alueen yritysten, korkeakoulujen, elinkeinoyhtiöiden ja muiden toimijoiden kanssa. 39 prosenttia vastasi, ettei kunta ole osallistunut innovaatioalusta- tai -ekosysteemitöiminnan kehittämiseen. Vastanneista yli 55 000 asukkaan kaupungeista kaikilla on ollut mainitun tyyppistä kehitystyötä, kun vastanneissa alle 55 000 asukkaan kunnissa siihen on osallistunut puolet.

2.3 Tärkeimmät toimenpiteet kunnan elinvoiman parantamiseksi

Vastaajia pyydettiin valitsemaan luetelluista vaihtoehdoista korkeintaan viisi tärkeintä kunnan elinvoiman parantamiseen tähtäävää toimenpidettä. Vastausjakauma kaikkien 39 vastanneen kunnan osalta on esitetty kuvassa 1. Tärkeimmäksi tekijäksi koettiin *kaavoitus ja maankäyttö*, seuraavaksi tärkeimmäksi *elinkeinotoimintaa edistävät kehittämishankkeet*. Kysymys ja vastausvaihtoehdot olivat samat, joita käytettiin myös keväällä 2017 laaditussa Kuntaliiton ARTTU2-tutkimusohjelmaan kuuluneessa kyselyssä², johon vastasi 981 luottamushenkilöä ja viranhaltijaa 40 kunnasta. Myös ARTTU2-ohjelman kyselyssä kaavoitus ja maankäyttö oli suosituin vaihtoehto, ja vastaavasti elinkeinotoimintaa edistävät kehittämishankkeet oli toiseksi suosituin vastausvaihtoehto.

Kysymykseen vastanneiden yli 55 000 asukkaan kaupunkien vastaukset on esitetty erikseen kuvassa 2. Koko maan vastauksiin verrattuna niissä korostuivat muun muassa liikenneyhteyksien, hankintatapojen ja asuntopolitiikan merkitys.

² Sandberg, Siv (2017). Kuntapäättäjien näkemykset haasteista ja toimenpiteistä valtuustokaudella 2017-2021. ARTTU2-tutkimusohjelman julkaisu nro 2/2018. Suomen Kuntaliitto.

Kuva 1. Tärkeimmät toimenpiteet kunnan elinvoiman parantamiseksi kyselyyn vastaajien mielestä.

Kuva 2. Tärkeimmät toimenpiteet kunnan elinvoiman parantamiseksi yli 55 000 asukkaan kaupunkien vastaajien mielestä.

3 Resurssien kohdentuminen

3.1 Elinkeinopolitiikan resurssien kohdentuminen vuonna 2016

Taulukossa 2 on esitetty kyselyn vastausten perusteella laskennallinen arvio kaikkien Suomen kuntien elinkeinopolitiikkaan suuntaamista kokonaiskustannuksista. Arvion mukaan kuntien elinkeinopoliittiset panostukset olivat vuonna 2016 yhteensä noin 228 miljoonaa euroa. Asukasta kohden kustannukset olivat 42 euroa. Kokonaisarviota voi verrata Tilastokeskuksen Kuntien käyttötalous -tilastoon³, jonka mukaan *elinkeinoelämän edistämisen* toimintakulut olivat kunnissa vuonna 2016 yhteensä 277 miljoonaa euroa. Tässä raportissa laaditun arvion ja Tilastokeskuksen tietojen perusteella elinkeinopolitiikan kustannukset vastasivat 0,6–0,7 prosenttia kuntien toimintamenoista vuonna 2016.

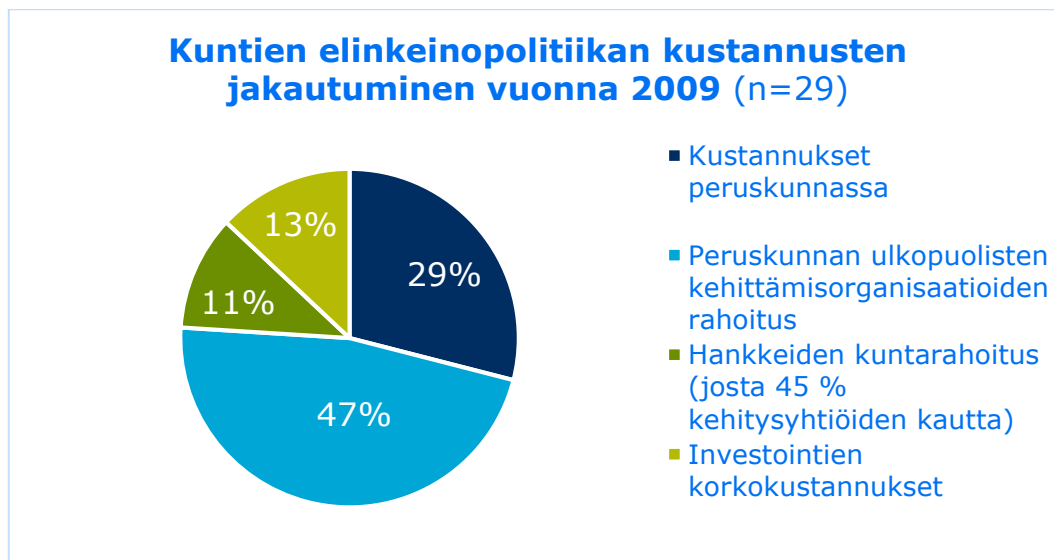
Taulukko 2. Laskennallinen arvio kuntien elinkeinopolitiikan kustannuksista, kiinteistöomistuksista, takauksista ja lainoista koko maassa vuonna 2016, euroa.

Kustannustyyppi	euroa
Kustannukset peruskunnassa	108 376 324
Peruskunnan ulkopuolisten kehittämisorganisaatioiden rahoitus	79 144 662
Elinkeinopoliittisten kehittämishankkeiden kuntarahoitus	40 799 024
Kustannukset yhteensä	228 320 009
<i>Kustannukset asukasta kohden</i>	<i>42</i>
Kiinteistöomistuksien arvo	1 943 743 764
Takaukset (vuoden 2016 lopussa)	2 688 501 135
Lainat (vuoden 2016 lainakantaan)	359 502 367

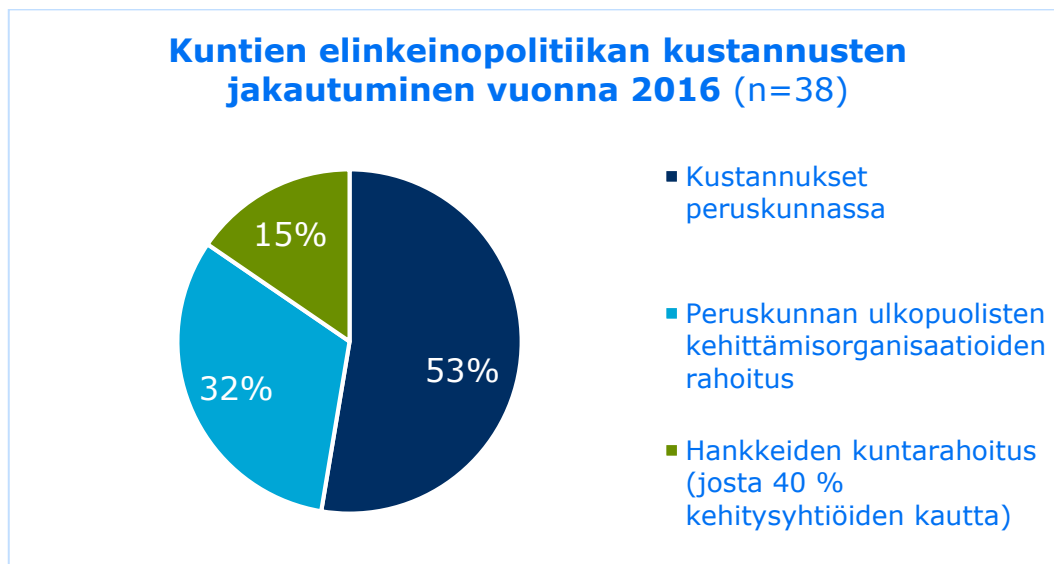
Vuonna 2009 elinkeinopolitiikan panostukset koko maassa olivat inflaatiokorjattuina noin 325 miljoonaa euroa, ja kustannukset asukasta kohden olivat vastaavasti 62 euroa. Ero vuoden 2016 lukuihin johtuu lähinnä peruskunnan ulkopuolisten kehittämisorganisaatioiden rahoituksen vähenemisestä (ks. kuvat 3 ja 4). Vuoden 2009 kyselyn

³ Tilastokeskus (2018). Suomen virallinen tilasto (SVT): Kuntatalous [verkkójulkaisu]. [viitattu: 20.6.2018]

raportissa kustannuksiin oli laskettu lisäksi investointien korkokustannukset, jotka arvioitiin laskemalla 3 prosentin korko kuntien kiinteistöomistuksien arvosta. Vuoden 2009 arvioidut korkokustannukset olivat siten 13 prosenttia kokonaiskustannuksista. Vuoden 2016 osalta korkokustannukset jätettiin huomioimatta nollatason korkotilanteen johdosta.

Kuva 3. Kuntien elinkeinopolitiikan kustannusten jakautuminen vuonna 2009.

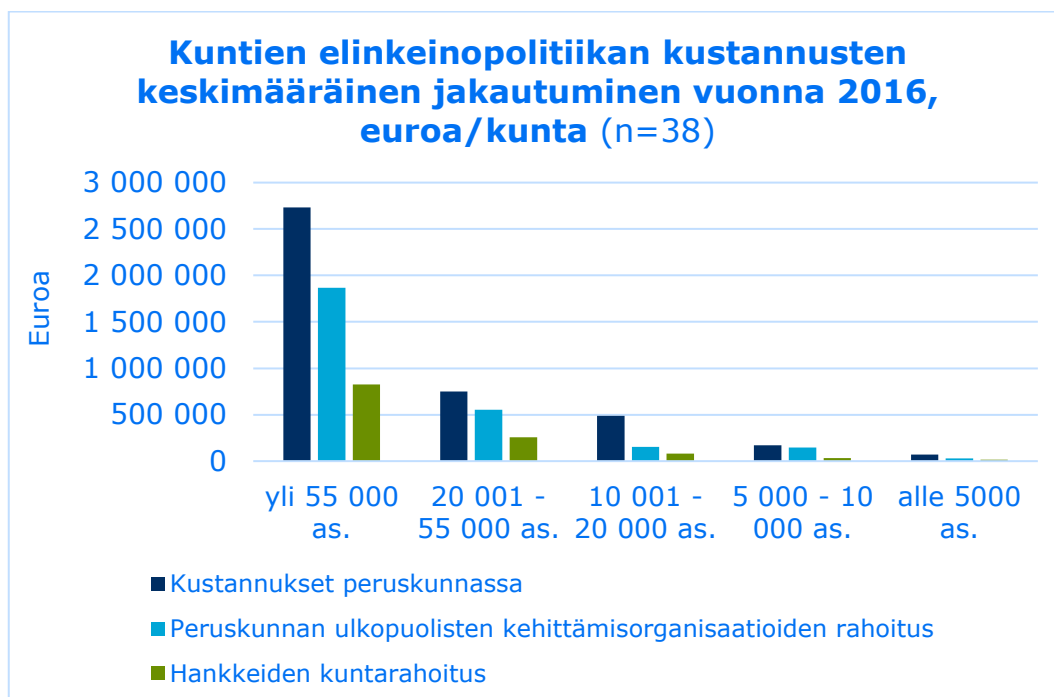

Kuva 4. Kuntien elinkeinopolitiikan kustannusten jakautuminen vuonna 2016.

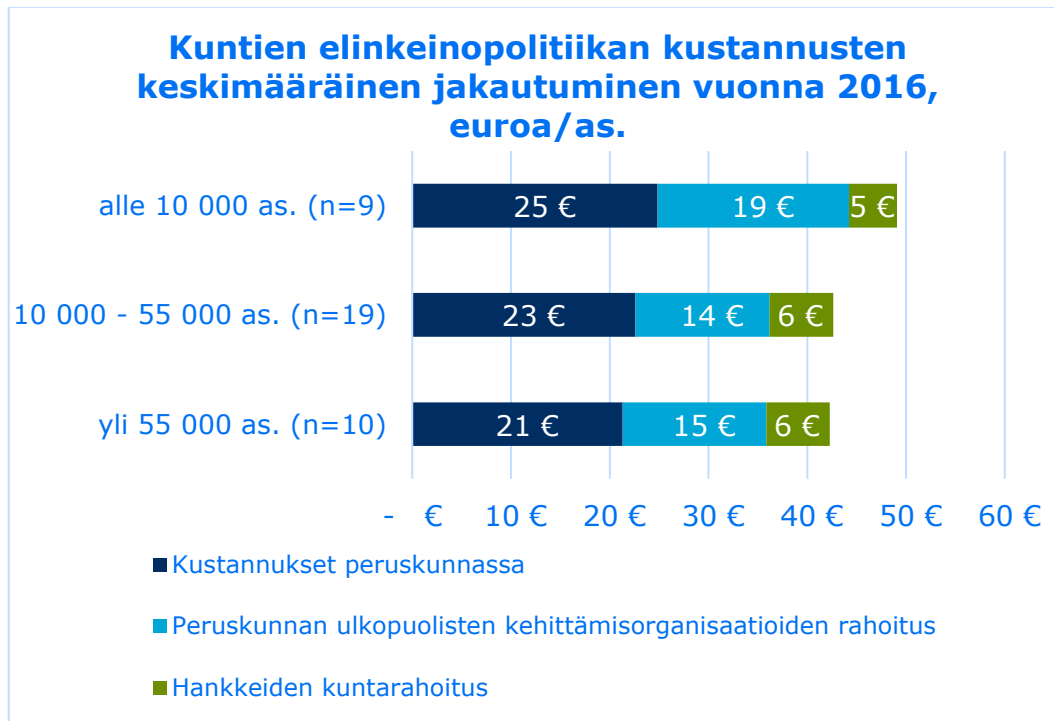
Taulukossa 3 sekä kuvissa 5 ja 6 on eritelty kuntakokoluokittain arvio elinkeinopolitiikan resurssien kohdentumisesta. Yli 55 000 asukkaan kunnissa elinkeinopolitiikan kustannukset olivat asukasta kohden keskimäärin 42 euroa, mikä vastaa edellä esitettyä koko maan laskennallista keskiarvoa. Pienemmissä kunnissa kustannukset olivat asukaslukuun suhteutettuna suuremmat ollen alle 10 000 asukkaan kunnissa keskimäärin 49 euroa (kuva 6). Eroa selittää peruskunnan ulkopuolisten kehittämisorganisaatioiden rahoitus, joka oli pienemmissä kunnissa suhteellisesti suurempaa.

Taulukko 3. Arvio kuntien elinkeinopolitiikan kustannuksista, kiinteistöomistuksista, takauksista ja lainoista keskimäärin kuntaa kohden eri kuntakokoluokissa vuonna 2016, euroa.

Kustannustyyppi	Kuntakokoluokka, euroa keskimäärin per kunta				
	alle 5 000 as.	5 000 - 10 000 as.	10 001 - 20 000 as.	20 001 - 55 000 as.	yli 55 000 as.
Kustannukset peruskunnassa (n=38)	71 833	170 127	487 229	749 369	2 731 825
Peruskunnan ulkopuolisten kehittämisorganisaatioiden rahoitus (n=38)	29 000	146 469	153 125	552 504	1 866 155
Elinkeino poliittisten kehittämishankkeiden kuntarahoitus (n=38)	16 667	31 924	79 750	256 364	824 310
Kustannukset yhteensä (keskimäärin per kunta) (n=38)	117 500	236 228	720 104	1 558 237	5 422 290
<i>Kustannukset asukasta kohden</i>	<i>54</i>	<i>48</i>	<i>49</i>	<i>41</i>	<i>42</i>
Kiinteistöomistuksien arvo (n=31)	400 000	699 266	3 840 000	12 661 938	42 557 932
Takaukset (vuoden 2016 lopussa) (n=29)	1 600 000	106 000	3 486 500	34 140 500	38 626 167
Lainat (vuoden 2016 lainakantaan) (n=28)	0	55 000	1 625 000	6 541 250	1 022 563

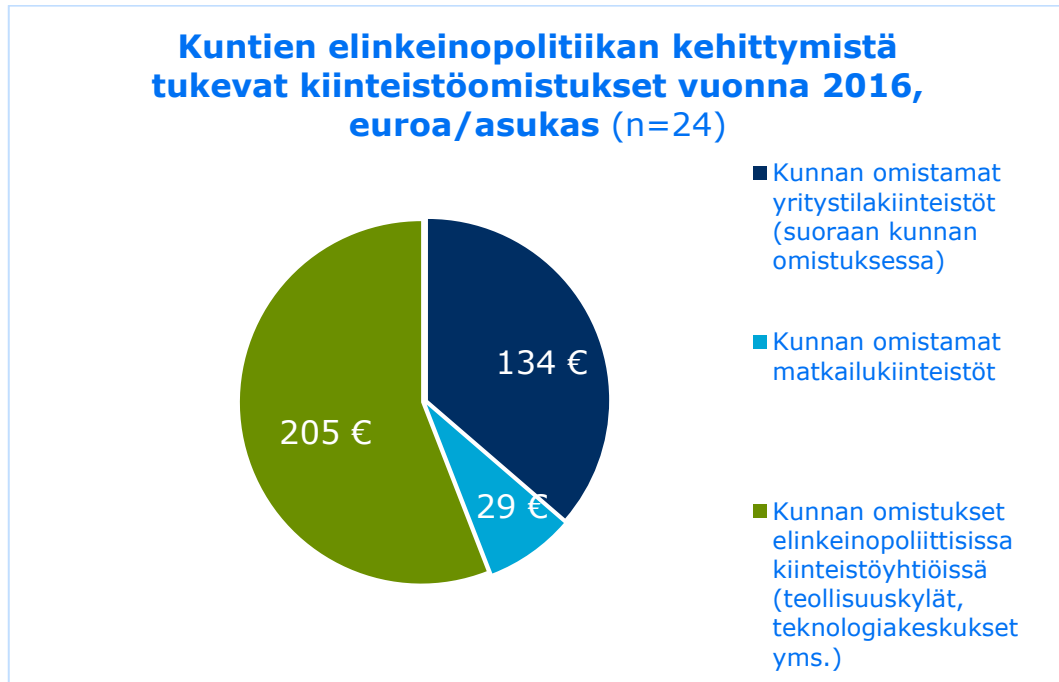

Kuva 5. Kuntien elinkeinopolitiikan kustannusten keskimääräinen jakautuminen kuntaa kohden eri kokoisissa kunnissa vuonna 2016.

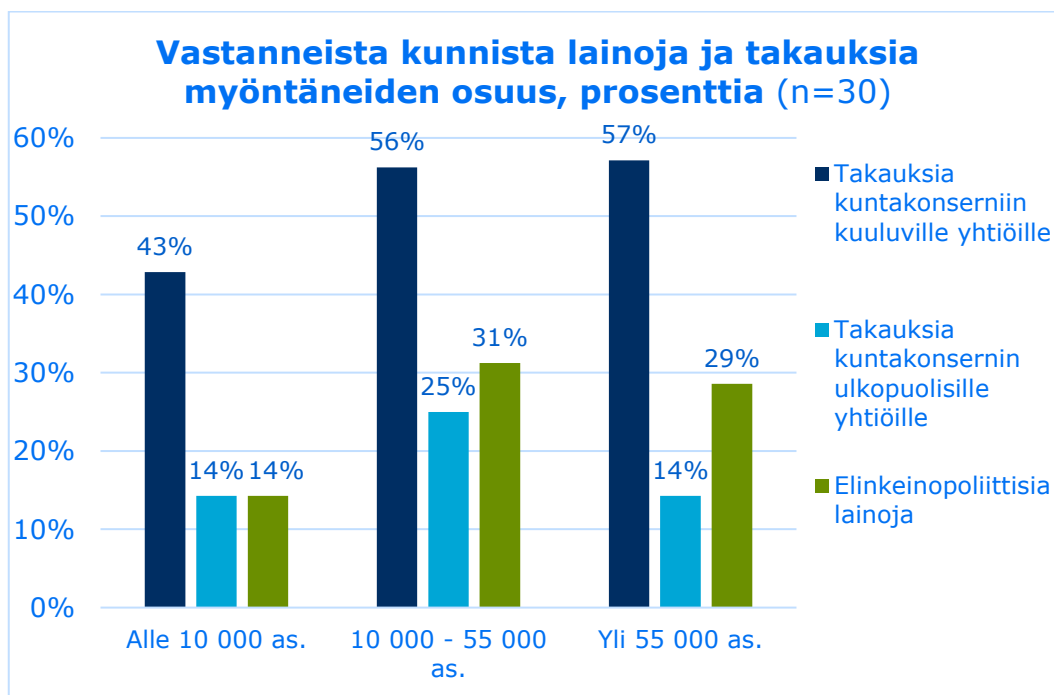
Kuva 6. Kuntien elinkeinopolitiikan kustannusten keskimääräinen jakautuminen asukaasta kohden eri kokoisissa kunnissa vuonna 2016.

Kuvassa 7 on esitetty vastanneiden kuntien tietojen perusteella elinkeinotoiminnan kehittymistä tukevien kiinteistöomistusten tasearvo koko maassa asukasta kohden. Suurimmat omistukset ovat käytetyn jaottelun mukaan elinkeinopoliittisissa kiinteistöyhtiöissä. Kuntakokoluokittaiset tiedot jätettiin esittämättä pienen vastaajamäärän vuoksi.

Kuva 7. Kuntien elinkeinopoliitiikan kehittymistä tukevien kiinteistöomistusten tasearvo kunnissa keskimäärin asukasta kohden vuonna 2016.

Kuvassa 8 on esitetty, kuinka suurella osalla vastaajakunnista oli vuoden 2016 lopussa elinkeinopoliittisia takauksia ja kunnan myöntämiä elinkeinopoliittisia lainoja (vuoden 2016 lainakantaan). Alle 10 000 asukkaan kunnat olivat myöntäneet lainoja harvemmin kuin suuremmat kunnat. Takauksia kuntakonserniin kuuluville yhtiöille oli myönnetty noin puolessa kaiken kokoisista kunnista. Takauksia kuntakonsernin ulkopuolisille yhtiöille taas oli myönnetty useimmin 10 000–55 000 asukkaan kunnissa, joskaan eroa ei voi vastaajamäärän perusteella pitää merkittävänä verrattuna pienempiin tai suurempiin kuntiin. Vuoteen 2009 verrattuna alle 10 000 asukkaan kunnissa yksityisille yhtiöille takauksia myöntävien kuntien määrä vaikuttaa vähentyneen, ja yli 55 000 asukkaan kuntien osalta kuntakonsernin sisäisiä takauksia myöntäneiden kuntien määrä näyttää lisääntyneen.

Kuva 8. Vastanneista kunnista lainoja ja takauksia myöntäneiden osuus.

3.2 Kustannukset peruskunnassa

Tässä aluvussa kuvataan tarkemmin peruskunnan sisäisten elinkeinopolitiikan kustannusten jakautumista. Taulukossa 4 on esitetty, miten kustannukset peruskunnassa jakautuivat eri kustannustyypeittäin eri kokoisissa kunnissa vuonna 2016. Kuvassa 9 on esitetty vastaavat kustannukset asukaslukuun suhteutettuna. Vertailtaessa eri kokoisten kuntien kustannuksia on huomioitava, että yksittäiset kunnat saattavat vaikuttaa merkittävästi keskiarvoihin. Esimerkiksi takaustappioita oli vastausten perusteella vain yhdellä vastaajakunnalla.

Asukaslukuun suhteutettujen keskiarvotietojen pohjalta voidaan esittää yleisen tason tulkintoja kustannusten eroavaisuuksista eri kokoisissa kunnissa. Jos jätetään huomioida alle 5 000 asukkaan kuntien vastaukset, voidaan todeta, että kunnan elinkeinotoimen henkilöstön palkkakustannukset ovat jonkin verran pienempiä yli 20 000 asukkaan kunnissa pienempiin kuntiin verrattuna. Selkeämmin kuntakoko korreloi maaseutuelinkeinojen kehittämiseen osoitettujen varojen kanssa, jotka ovat sitä suuremmat, mitä pienempi kunta on kyseessä. Matkailuun, tapahtumiin ja vastaavan tyyppiseen toimintaan on taas osoitettu sitä enemmän resursseja mitä suurempi kunta on kyseessä, joskin vastanneet alle 5 000 asukkaan kunnat ovat myös tässä kohdin poikkeus. Elinkeinoitoimen palveluiden osto muilta kunnilta on merkittävimmissä roolissa pienimmissä kunnissa. Yksityisiltä yrityksiltä ostettuja elinkeinopalveluita on taas

suhteellisesti eniten 5 000–20 000 asukkaan kunnissa. Elinkeinopoliittista korkeakoulu-
 yhteyteistyötä toteutetaan huomattavasti suuremmilla volyyymeilla yli 20 000 asukkaan
 kunnissa niitä pienempiin kuntiin verrattuna. Hajonta korkeakoulu-yhteyteistyön osalta on
 suurta ollen esimerkiksi yli 55 000 asukkaan kunnissa 15 000 eurosta 3 075 000 eu-
 roon keskiarvon ollessa 687 000 euroa. Kustannustyypeistä vähiten vaihtelua eri ko-
 koisten kuntien välillä oli kunnan markkinoinnin osalta.

Taulukko 4. Elinkeinopoliittikan kustannukset peruskunnassa keskimäärin eri kuntako-
 lokuokissa vuonna 2016.

Kustannustyyppi	Kuntakokoluokka, euroa keskimäärin per kunta				
	alle 5 000 as. (n=3)	5 000 - 10 000 as. (n=6)	10 001 - 20 000 as. (n=8)	20 001 - 55 000 as. (n=11)	yli 55 000 as. (n=10)
Kunnan oman elinkeinotoimen henki- löstön palkkakustannus (esim. elin- keinoasiamies, yritysneuvoja, elinkei- nojohtaja)	3 333	49 583	80 141	154 045	337 058
Matkailu, turistineuvonta, elämäysta- lous, tapahtumien tukeminen jne. (palkkakustannukset ja ostopalvelut)	16 133	23 500	52 375	163 818	816 745
Maaseutuelinkeinojen kehittäminen / maaseutuhallinto	18 000	38 692	60 000	107 355	175 582
Kunnan markkinointi (esim. yritysten sijaintipaikkana, asuinpaikkana tai matkailukohteena)	8 667	23 159	55 250	109 255	570 077
Elinkeinotoimen palveluiden osto muilta kunnilta (säännölliset ja kerta- luonteiset kustannukset)	24 000	2 500	2 125	53 088	9 700
Elinkeinotoimen palveluiden osto yk- sityisiltä yrityksiltä (konsulttitoimistot tms.) (säännölliset ja kertaluonteiset kustannukset)	1 667	28 333	58 963	28 545	135 400
Elinkeinopoliittinen korkeakoulu-yh- teistyö (yliopistokeskusten toimintaan suunnattu rahoitus + lahjoitusprofes- suurit yms.)	33	4 359	3 375	133 264	687 263
Takaustappiot	0	0	175 000	0	0
Kustannukset peruskunnassa yh- teensä (keskimäärin per kunta)	71 833	170 127	487 229	749 369	2 731 825
<i>Kustannukset asukasta kohden, eu- roa</i>	<i>33</i>	<i>17</i>	<i>33</i>	<i>20</i>	<i>21</i>

Kuva 9. Elinkeinopolitiikan kustannukset peruskunnassa keskimäärin asukasta kohden eri kuntakokoluokissa vuonna 2016.

Liite 1. Kyselylomake

Elinkeinopolitiikan resurssit ja organisointi

1. Yhteystiedot

Kunta *	<input type="text"/>
Etunimi	<input type="text"/>
Sukunimi	<input type="text"/>
Puhelin	<input type="text"/>
Sähköposti	<input type="text"/>

Elinkeinopolitiikan organisointi ja tulevat painopisteet

2. Elinkeinopolitiikan organisointi viimeisten 3 vuoden aikana (useat kunnat ovat toteuttaneet elinvoimatehtävän uudelleenorganisointia)

Onko kunnassanne viimeisten 3 vuoden aikana toteutettu tai suunnitteilla **elinkeinotoimen tehtävien uudelleen asemointia suhteessa kunnan muuhun toimintaan**? Jos on, niin kuinka, ja milloin?

Onko kunnassanne viimeisten 3 vuoden aikana toteutettu tai suunnitteilla **elinkeinopolitiikan sektorilla toimivien yhtiö rakenteiden uudelleenorganisointia** (esim. kehittämissyhtiöt, teknologiakeskukset tai elinkeinopoliittiset kiinteistöyhtiöt)? Jos on, niin kuinka, ja milloin?

3.1. Onko kunta ollut aktiivisesti kehittämässä alueellaan innovaatioalusta- tai innovaatioekosysteemitointia?

- Kyllä
 Ei

3.2 Jos vastasit edelliseen kyllä, niin mitkä ovat olleet tällaisen kehitystyön keskeiset toimintamuodot? Entä tavoitteet kunnan näkökulmasta?

4. Kun ajattelet, mitä paikalliset päätöksentekijät voivat tehdä kunnan elinvoiman parantamiseksi, mitkä toimenpiteet näet tärkeimpinä?

Valitse korkeintaan viisi (5) toimenpidettä.

- 1. Kaavoitus ja maankäyttö
- 2. Asuntopolitiikka
- 3. Yritysten toimitilarajonta
- 4. Tapa toteuttaa kunnan hankinnat
- 5. Kuntalaisten valinnanvapauden lisääminen
- 6. Avoimen datan hyödyntäminen
- 7. Aktiivinen toiminta tapahtumien saamiseksi paikkakunnalle
- 8. Kunnan markkinointi
- 9. Elinkeinotoimintaa edistävät kehittämishankkeet
- 10. Yritysneuvonnan palvelut
- 11. Julkiset liikenneyhteydet
- 12. Syrjäytymisen ehkäisy
- 13. Yhteisöllisyyden edistäminen
- 14. Koulutusmahdollisuuksien kehittäminen
- 15. Kunnallisten palvelujen kehittäminen
- 16. Verojen ja maksujen alentaminen
- 17. Paikallinen kokeilutoiminta

Resurssien kohdentuminen

5. Elinkeinopolitiikan kustannukset vuonna 2016

Merkitse euromäärät numeroin. Merkitse kustannukset siten, että samat kustannukset sisältyvät vain yhteen kohtaan.

Kunnan oman elinkeinotoimen henkilöstön palkkakustannus (esim. elinkeinoasiamies, yritysneuvoja, elinkeinojohtaja)

Matkailu, turistineuvonta, elämystalous, tapahtumien tukeminen jne. (palkkakustannukset ja ostopalvelut)

Maaseutuelinkeinojen kehittäminen / maaseutuhallinto

Kunnan markkinointi (esim. yritysten sijaintipaikkana, asuinpaikkana tai matkailukohteena)

Elinkeinotoimen palveluiden ostot muilta kunnilta (säännölliset ja kertaluonteiset kustannukset)

Elinkeinotoimen palveluiden ostot yksityisiltä yrityksiltä (konsulttitoimistot tms.) (säännölliset ja kertaluonteiset kustannukset)

Elinkeinopoliittinen korkeakouluysteistyö (yliopistokeskusten toimintaan suunnattu rahoitus + lahjoitusprofessuurit yms.)

Takaustappiot

6. Kehittämisyhtiön, uusyrityskeskuksen, teknologiakeskuksen, markkinointiyhtiön yms. toimintaan kohdennettu rahoitus vuonna 2016

Merkitse euromäärät numeroin.

organisaation nimi

euroa

organisaation nimi

euroa

organisaation nimi

euroa

organisaation nimi

euroa

7. Elinkeinopoliittisten kehittämishankkeiden kuntarahoitus vuonna 2016 (mukaan lukien kunnan rahoitusosuus ulkopuolisten toteuttajien hankkeissa, joihin kunta osallistuu)

Merkitse euromäärät numeroin. Huom. mikäli summat sisältyvät myös kohdassa 6 kysyttyyn organisaatioiden rahoitukseen, ruksaa "sisältyy myös kohtaan 6".

kehittämisyhtiön kautta kohdennettu rahoitus

sisältyy myös kohtaan 6

muiden elinkeinopoliittisten hankkeiden rahoitus

sisältyy myös kohtaan 6

8. Elinkeinotoiminnan kehittämistä tukevat kiinteistöomistukset vuonna 2016

Ilmoita, jos kyse on muusta kuin tasearvosta (jos omaisuuden arviota kuvaa paremmin lisäksi esim. lainoituksen määrä tai muut panostukset).

Kunnan omistamat yritystilakiinteistöt (suoraan kunnan omistuksessa), tasearvo tai muu omaisuuden todellista arvoa kuvaava arvio, euroa

Kunnan omistamat matkailukiinteistöt, tasearvo tai muu omaisuuden todellista arvoa kuvaava arvio, euroa

9. Kunnan omistukset elinkeinopoliittisissa kiinteistöyhtiöissä (teollisuuskylät, teknologiakeskukset yms.) vuonna 2016, tasearvo, euroa

Ilmoita, jos kyse on muusta kuin tasearvosta (jos omaisuuden arviota kuvaa paremmin lisäksi esim. lainoituksen määrä tai muut panostukset).

Yhtiön nimi euroa

Yhtiön nimi euroa

Yhtiön nimi euroa

Yhtiön nimi euroa

Yhtiön nimi euroa

10. Elinkeinopoliittiset takaukset (voimassa olevat 2016 lopussa)

Merkitse euromäärät numeroin.

Kuntakonserniin kuuluville yhtiöille, euroa

Kuntakonsernin ulkopuolisille yhtiöille, euroa

11. Kunnan myöntävät elinkeinopoliittiset lainat vuoden 2016 lainakantaan, euroa

12. Avointa palautetta Kuntaliitolle (kyselyyn, edunvalvontaan tai muuhun liittyen)

Keskeytä

0% valmiina

